

מ"ת 40248/02/20 - פיליפ שמעון בנסעדון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 40248-02-20 ישראל נ' בנסעדון(עציר)

תיק חיצוני: 51527/2020

בפני כב' השופט מורן מרגלית, סגן נשיא

המבקש פיליפ שמעון בנסעדון (עציר)

נגד

המשיבה מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה בהתאם לסעיף 52 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים) תשנ"ו 1996 (להלן: **חסי"פ מעצרים**) במסגרתה עותר המבקש לעיין מחדש בהחלטתי מיום 19.2.20 בה הוריתי על מעצרו ולהורות על שחרורו לחלופת מעצר.

רקע כללי:

בקצרה ייאמר, כי ביום 17.2.2020 הוגש כנגד המבקש כתב אישום לבית משפט זה בו מיוחסות לו עבירות התפרצות לבניין, גניבה והיזק לרכוש במזיד זאת בגין כך שפרץ לבית מגורים בקריית שמונה ביום 3.2.2020 עובר לשעה 18:29, במטרה לגנוב וגנב מתוך הדירה רכוש הכולל בין היתר מכשיר טלפון סלולרי, ביגוד, בושם, ממיר טלוויזיה וכן, גרם נזק לדירה כתוצאה מהתפרצותו פנימה.

במסגרת החלטתי מיום 19.2.2020, קבעתי כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית וקיימות עילות מעצר ובסופו של יום, קבעתי כי אין מקום להורות על שחרורו בתנאים מגבילים של המבקש וזאת בשל מסוכנותו וחוסר יכולתה של חלופת המעצר שהוצעה לאיין מסוכנות זו.

ביום 23.3.2020 פנה בא כוח המבקש בבקשה לעיין מחדש בהחלטתי הקודמת ולהורות על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר בביתה של ערבה נוספת המתגוררת בצפת, אשר מוכנה לפקח על המבקש בביתה שכן אינה עובדת.

המשיבה, בתגובתה הכתובה, התנגדה לקיומו של עיון חוזר בשאלת מעצרו של המבקש, ציינה כי לא ניתן לתת במבקש אמון, לא חלף פרק זמן משמעותי מאז ניתנה החלטת בית המשפט וביקשה לדחות את הבקשה.

במסגרת הדיון שהתקיים בפניי ביום 26.3.2020, חזר בא כוח המבקש על הבקשה, ציין כי בניגוד לאמור בבקשתו הכתובה הרי שכיום מבקש הוא להציע חלופת מעצר בבית בן דודו של המבקש בעיר צפת תחת פיקוחו של האחרון וכן, פיקוח אפשרי של גב' אורלי סויסה אשר נחקרה בפני בית המשפט בדיון ביום 19.2.2020.

במהלך הדיון נחקר בפניי מר יוסף בר לב אשר ציין כי הינו בן דודו של המבקש, הוא מוכן לקחתו לביתו ולשמור עליו ככל שיידרש, להודיע למשטרה במידה והמבקש יפר את תנאי השחרור וכן, לחתום על ערבויות ככל שיידרש.

בא כוח המשיבה חזר על התנגדותו לבקשה, ציין כי על מסוכנות המבקש עמד בית המשפט בהחלטתו הקודמת וכי גם כיום בחלופה המוצעת לא ניתן יהיה לאיין מסוכנות זו, תוך שהוסיף כי החלופה שהוצגה בדיון אינה ראויה, הקשר בין המפקח המוצע למבקש רופף והשניים נפגשו לאחרונה רק לפני שנה ולכן, לאור עברו הפלילי המשמעותי של המבקש אין מקום לשחררו לחלופה זו.

דיון והכרעה:

בפתח הדברים מצאתי להדגיש, כי למעשה מלבד העובדה כי כיום מציע המבקש תנאי פיקוח שונים מאלה שהוצגו בדיון הקודם, תוך שיוער כי בניגוד לאמור בבקשה הרי שבמהלך הדיון התברר כי המבקש מציג חלופה אחרת, הרי שבכל הנוגע לתנאי הסף לעצם קיום בקשה לפי סעיף 52 (א) לחסד"פ מעצרים לא נשתנו הנסיבות באופן משמעותי ולא חלף זמן ניכר מאת מתן ההחלטה שכאמור ניתנה אך ביום 19.2.2020.

ואולם, כאמור, מצאתי כי עצם קיומה של חלופת מעצר חדשה ומפקח חדש מהווה עובדות חדשות ועל כן, מצאתי לדון בבקשה.

לגופו של עניין, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, את המפקח המוצע ועיינתי בכתב האישום ובקשת המעצר ושקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הבקשה ואסביר.

ראשית, כפי שצינתי בהחלטתי מיום 19.2.2020 עיקר הבעייתיות במקרה שבפניי להורות על שחרור המבקש נעוצה בראש ובראשונה בחוסר היכולת ליתן אמון במבקש אשר "גורר אחריו שובל" של 36 הרשעות קודמות בשלל עבירות רכוש, סמים ואלימות.

לכך מתווספת העובדה כי העבירות בתיק דנן נעברו תוך שתלוי ועומד כנגד המבקש עונש מאסר בר הפעלה בן 4 חודשים מתיק קודם, דבר שלא היה בו כדי להרתיע את המבקש מלשוב ולבצע עבירות הפוגעות באופן קשה ברכוש הציבור וביטחון האיש.

שנית, יש לציין כי את עבירות ההתפרצות בתיק דנן שבוצעה בשעת יום בתוך ביתו של אחר, תוך גרימת נזק לבית וגניבת

רכוש לא מבוטל, ביצע המבקש **יומיים** לאחר שעבר להתגורר באותה שכונה ברחוב צמוד ומקביל, דבר המלמד כי אין ביכולתו לשלוט בדחפיו לבצע עבירות.

שלישית, אכן בפני נחקר מר יוסף בר לב אשר הצהיר כי הינו בן דודו של המבקש והוא מוכן לשמור עליו כיום בביתו ואולם, מדבריו של המפקח המוצע כמו גם מהתרשמותי הבלתי אמצעית ממנו עולה כי גם חלופה זו אין בכוחה לאיין את מסוכנות המבקש והיכולת למנוע ממנו לשוב ולבצע עבירות.

בפתח דבריו הדגיש מר בר לב כי למעשה רק בבוקר הדיון נודע לו כי המבקש פרץ לשכן שלו וגנב מתוך הבית רכוש, הדגיש כי הוא מוכן לפקח עליו אך שאל מיד "תלוי לכמה זמן", נתונים המלמדים כי המפקח כלל אינו מעורב בחייו של המבקש, הקשר בניהם הינו דל וגם, נכונותו והבנתו את תפקידו מוגבלים.

ודוק, מר בר לב הצהיר כי פגש במבקש פעם אחרונה רק לפני שנה, זאת הגם שהמדובר בבני משפחה מאותה עיר והדברים מדברים בעד עצמם.

זאת ועוד, מר בר לב הדגיש בדבריו כי במידה ויראה שהמבקש "צורך משהו לא חוקי", הרי שיפנה ישר למשטרה ובהמשך דבריו ציין כי ידוע לו שהמבקש בעל בעיית שימוש בסמים ומשכך, הוא גם אינו רוצה כי ילדיו יראו דבר זה בביתו, דברים אלה מלמדים לטעמי על כך כי ככל וניתן להורות על שחרורו של המבקש לחלופה כלשהי הרי שעליה לכלול גם מעקב טיפולי שיקומי בנוגע לשימוש בסם דבר אשר אינו מוצע ואינו ריאלי בחלופה המוצעת.

מצאתי להוסיף, כי במהלך חקירתו של מר בר לב בבית המשפט התרשמתי כי אינו מוסר את כל הפרטים אודותיו כך למשל כאשר נשאל האם נחקר במשטרה השיב בתחילה שאין לו שום תיקים במשטרה, בהמשך כשנשאל האם נחקר בגין עבירה של מעשה מגונה באדם בספטמבר 2019 ציין כי "אינו זוכר" ורק בהמשך בעת שמיעת סיכומי הצדדים התערב בדיון ואמר כי "זו הייתה נשיקה לגננת, שהיא נתנה לי אבל לא משנה" תוך שהערת כי הדברים נאמרו במן חיוך, אשר לטעמי אינו מוסבר ותואם את הסיטואציה.

בנוסף, התרשמתי כי גם מר בר לב כפי שגם הערתי לגבי המפקחת הקודמת הגב' אורלי סויסה אינו דמות סמכותית מספקת וכזו אשר יכולה להכיל את מגוון בעיותיו וצרכיו של המבקש.

למעשה, השאלה העומדת בפניי הינה האם בחלופה המוצעת ניתן יהיה לאיין את מסוכנות המבקש ולמנוע ממנו להמשיך ולפגוע ברכוש הציבור וביטחונו האישי, על שאלה זו תשובתי הינה שלילית, כפי שצינתי בהחלטתי הקודמת הבעייתיות העיקרית להורות על שחרורו של המבקש נעוצה בחוסר היכולת ליתן בו אמון ולכך, מצטרפת מסקנתי שלעיל בדבר חוסר יכולתן של החלופות שהוצגו בפניי במהלך הדיונים כדי לאיין מסוכנות זו.

מכל מקום, גם אם הייתי סבור כי ניתן לשקול שחרורו של המבקש לחלופת מעצר אפקטיבית בין בשל נזקקותו

הטיפולית ובין בשל צו השעה, היינו, הימצאות מדינת ישראל תחת מגפת הקורונה ותקנות שעת החירום שהתייחסו לעניין זה, היה מקום לטעמי לקבל תסקיר מעצר לבחינת חלופות מוסדיות ואולם, בקשה זו לא הובאה בפניי ואף אני לא מצאתי בעצמי להורות על קבלת תסקיר שכזה לאור מסקנותי שלעיל.

סוף דבר:

הנני מורה על דחיית הבקשה.

ניתנה היום, ד' ניסן תש"פ, 29 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.